

Manel s'endú els tres punts a Manresa

El quartet presenta 'Per la bona gent' a la segona jornada del Vibra Festival! de Manresa

Manel al Vibra Festival! de Manresa | Àlex Belza

Manresa va rebre la segona jornada del Vibra Festival!, una programació de set concerts organitzada per les Cases de la Música. La ubicació del festival és el pati del Recinte Firal de Manresa, un lloc d'aspecte postapocalíptic als afores de la capital del Bages, però amb l'espai i requeriments necessaris per a habilitar una zona per al públic d'unes 700 cadires, i tots els serveis necessaris d'un festival.

El dissabte 11 de juliol, el Vibra Festival va rebre les actuacions de la banda local **Arlet**, i dels barcelonins **Manel**. La banda de Guillem Gisbert, Roger Padilla, Martí Maymó i Arnau Vallvé aterrava a Manresa després que el coronavirus desbaratés la gira de presentació de *Per la bona gent* (Ceràmiques Guzmán, 2019) i la seva actuació més recent fos al festival Grec de Barcelona, just quatre dies abans.

Vaig enfilat el camí cap a Manresa tot escoltant *La TdT* d'en Ricard Torquemada a Catalunya Ràdio -amb un apassionant (és conya) Valladolid-Barça-, i encertava a dir que un dels dèficits del Barça post-confinament era que sortia mig endormiscat després de les pauses per hidratació. I això és el que em va semblar que li passava a l'arrencada del concert de **Manel**. El concert sonava fred, distant, i fins i tot una mica faltat de ritme. "Formigues", "Els entusiasms", "Aquí tens el meu braç", "La serotonina" i "Canvi de paradigma" no van acabar de funcionar, i el públic no es va despertar fins un "Captatio benevolentiae", que passat pel nou filtre electrònic de la banda no

va reeixir, malgrat un (in)voluntari regust al "Ti amo" d'**Umberto Tozzi**.

Foto: Àlex Belza

L'excel·lent *Per la bona gent* és un disc molt difícil de portar al directe, i algunes de les seves cançons van sonar un pèl forçades. Alguna demanava a crits algun reforç dalt l'escenari que permetés a la música fluir de manera més orgànica. Tot el contrari que les cançons de *Jo competeixo* (Discmedi / Warner, 2016) com "Cançó del dubte" -excel·lent- i "Jo competeixo" i la seva 'destal de guerra que mai s'enterra', que van redreçar el concert.

"La cançó del soldadet" tocada amb dues guitarres va ser la picada d'ullet al llunyà passat folk del quartet, igual que una "Ai Dolors" amb ritmes caribenys cantada per Roger Padilla; la segona i darrera connexió amb el seu debut *Els millors professors europeus* (Discmedi, 2008).

El concert va enfil·lar la seva recta final amb "Tubs de ventilació", una relectura de "Les cosines" passada per l'adreçador del de vegades excessiu *synth bass* de Martí Maymó, "Teresa Rampell", una divertidíssima "Boy Band" amb coreografies incloses, i "Per la bona gent".

Els bisos van començar amb la preciosa "Les estrelles", una cançó que va funcionar molt bé, amb un Guillem Gisbert fent de *crooner* amb el seu particular "My Way". Va seguir "Amb un ram de clamídies", i un final de festa incotestable amb els encomanadissos ritmes africans de Roger Padilla a "Sabotatge" -i el públic definitivament dempeus- i el *medley* d'una actualitzada "Boomerang" i "Benvolgut".

El públic va enfil·lar el camí de tornada mentre pels altaveus sonava "Give a Little Bit" de **Supertramp**, la cançó que el protagonista de "Boy Band" va aprendre a tocar amb una guitarra espanyola comprada als Encants.

Foto: Àlex Belza